

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/172/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7918201203
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7918201203.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Aleny Mikovej, v spore žalobcov: 1. S. B., nar. XX.X.XXXX, bývajúceho v X. I., T. XXX/XX, 2. C. Y., nar. XX.X.XXXX, bývajúceho v Q. Č.. XXX a 3. C.. I. D., L.. XX.X.XXXX, bývajúceho v P., S. XXXX/X, zastúpených JUDr. Tomášom Jánošíkom, advokátom, so sídlom v Trebišove, Hviezdoslavova 1018, proti žalovaným 1. Zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru Brehov a 2. Poľovníckemu spolku Bamara, so sídlom v Brehove č. 221/51, 076 O6 Cejkov, IČO: 50 728 997, zastúpenému Mgr. Alenou Gregorovou, advokátkou v Banskej Bystrici, ul. Horná č. 54, o určenie neplatnosti uznesenia zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného v 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov, č. k. 9C/20/2018-81 zo dňa 9.4.2018 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trebišov ako súd prvej inštancie uznesením uvedeným v záhlaví nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal žalovanému v 2. rade užívanie poľovného revíru č. 15 Brehov na základe zmluvy o užívaní spoločného poľovného revíru uzatvorenej v zmysle § 13 ods. 1 písm. b) zák. č. 274/2009 Z. z. a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o určenie neplatnosti uznesení zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov. V druhom výroku uviedol, že o trovách konania rozhodne súd v konaní vo veci samej.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že žalobcovia sa žalobným návrhom vo veci samej domáhajú určenia, že uznesenia zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov, začlenených do spoločného poľovného revíru č. 15 Brehov, konaného dňa 1.11.2017 v Lučenci sú neplatné. Spolu so žalobou sa žalobcovia domáhali aj vydania neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal žalovanému v 2. rade užívanie predmetného poľovného revíru na základe zmluvy o užívaní spoločného poľovného revíru uzatvorenej v zmysle § 13 ods. 1 písm. b) až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o určenie neplatnosti uznesení zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov.

3. Žalobcovia dôvodili, že 1.11.2017 sa uskutočnilo zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov v uznanom poľovnom revíri č. 15 Brehov podľa §11 ods. 1, v spojení s ustanovením §5 zákona o poľovníctve, na ktorom boli okrem iného schválené uznesenia č. 3, 4, 5 a 6. Na predmetnom zhromaždení sa zúčastnili aj žalobcovia a hlasovali proti citovaným uzneseniam. Žalobcovia v 1. a 2. rade sú vlastníkami a zároveň spolu so žalobcom v 3. rade aj splnomocnenci vlastníkov pozemkov, ktoré sú poľovnými pozemkami v zmysle ust. § 2 písm. o) Zákona o poľovníctve, pričom tieto pozemky patria do predmetného poľovného revíru uznaného rozhodnutím Obvodného lesného úradu Michalovce, č. s. 2006/00130-Ga zo dňa 22.5.2006. Na predmetnom zhromaždení sa zúčastnili aj žalobcovia a hlasovali proti uzneseniam. Za splnomocnencov zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov boli zvolení pán J. S. G. T.. Bolo schválené postúpenie užívania spoločného poľovného revíru Brehov

v prospech žalovaného v 2. rade za náhradu vo výške 1,50 € ročne za hektár. Tieto rozhodnutia považujú žalobcovia za neplatné, pretože ako vyplýva z obsahu notárskej zápisnice spísanej o priebehu tohto zhromaždenia, predsedajúci zhromaždenia neuznal dve plnomocenstvá, a to plnomocenstvo ktorým obec Zemplínske Jastrabie splnomocnila na zastupovanie na zhromaždení žalobcu v 1. rade a plnomocenstvo, ktorým obec Cejkov splnomocnila na zastupovanie na zhromaždení žalobcu v 2. rade. Dôvod, pre ktorý neboli uznané tieto plnomocenstvá žalobcovia považujú za neoprávnené. Zvolávateľ ani neuviedol, aké konkrétne prílohy podľa neho mali plnomocenstvá obsahovať a ktoré konkrétne zákonom stanovené podmienky plnomocenstvá nespĺňali. Podľa žalobcov uvedená plná moc obsahujú všetky zákonné náležitosti a sú platné. Na základe týchto plnomocenstiev už zastupovali žalobcovia splnomocniteľov, t. j. dotknuté obce na skorších zhromaždeniach, konaných dňa 7.12.2016, 8.8.2017, 27.10.2017 ale aj 10.1.2018 a vtedy ich zvolávateľ uznal. V dvoch prípadoch zhromaždení to bol dokonca ten istý zvolávateľ aj predsedajúci.

4. Ďalej žalobcovia poukázali na to, že uznesenie je na zhromaždení prijaté, ak zaň hlasovali vlastníci alebo ich oprávnení zástupcovia, alebo ich splnomocnenci vlastníci nadpolovičnú väčšinu výmery poľovných pozemkov k celkovej výmere všetkých poľovných pozemkov v poľovnom revíri. Z predloženej listiny prítomných zo zhromaždenia vlastníkov, konanom dňa 10.1.2017 rovnako vyplýva, že obec Zemplínske Jastrabie disponuje hlasovacím právom o veľkosti 0,36 % a obec Cejkov disponuje hlasovacím právom o veľkosti 2,02 %, pričom hodnota hlasovacích lístkov je vyjadrená v percentách, podľa toho aký podiel poľovných pozemkov z celkovej výmery pozemkov sám hlasujúci vlastní, resp. aký je podiel splnomocniteľov, ktorých zastupuje. Žalobcovia napádajú platnosť uznesení, pretože na predmetnom zhromaždení hlasovacie práva nemohli uplatniť, a teda nemohli uplatniť 2,38 % hlasov. V nadväznosti na túto skutočnosť poukazujú na hlasovanie č. 4 zaznamenané na str. 7 notárskej zápisnice, v ktorom sa hlasovalo o návrhu žalobcu v 1. rade o tom, aby výška náhrady za užívanie revíru Brehov bola stanovená pre lesné pozemky vo výške 6 € na hektár ročne a pre poľnohospodárske pozemky vo výške 6 € na hektár ročne. Z výsledkov hlasovania o tomto návrhu vyplynulo, že za tento návrh hlasovalo 49,6824 %, pričom na dosiahnutie nadpolovičnej väčšiny chýbalo 0,3176 % hlasov. Ak by bol predsedajúci uznal vyššie uvádzané plnomocenstvá pre žalobcov, zhromaždenie by bolo schválilo návrh ohľadne odplaty, t. j. výšky náhrady za užívanie pozemkov o čiastku vyššiu o 4,5 € na hektár a rok, než bola schválená predmetným uznesením. Taktiež ak by predsedajúci uznal plnú moc, tak by to nemalo vplyv len na hlasovanie v bode č. 4., ale aj na ďalší priebeh zhromaždenia, pretože v prípade úspechu hlasovania v bode 4. o návrhu hlasovanie v bode 5. by ani neprebehlo a v hlasovaní v bode 6. by zhromaždenie nepostúpilo užívanie spoločného poľovného revíru Brehov poľovníckej organizácii Poľovnícky spolok Bamara.

5. Neplatnosť uznesení zhromaždenia vidia žalobcovia aj v tom, že pri hlasovaniach o citovaných rozhodnutiach sa neprihliadalo na 9,4547 % hlasov z dôvodu duplicity hlasov, keďže jednotliví splnomocnenci hlasovali rozdielne z výmery poľovných pozemkov začlenených v poľovnom revíre. Ako vyplýva z listiny prítomných na zhromaždení, ktorá je pripojená k notárskej zápisnici, duplicita hlasov bola zaznamenaná u splnomocnencov medzi žalobcami podľa listiny na str. 3, pričom oni nehlasovali rozdielne, čiže na tieto hlasy by sa malo prihliadať. Na str. 11 a 14 listiny prítomných bol splnomocnencom stále I. J. a druhým splnomocnencom niektorý zo žalobcov. Poznamenali, že v tomto prípade išlo o rozdielne hlasovanie a na tieto hlasy sa nemá prihliadať. Na str. 14 listiny prítomných medzi I. I. P. Q.. a žalobcom v 2.rade išlo o rozdielne hlasovanie a na tieto hlasy sa nemalo prihliadať. Na str. 14 listiny prítomných medzi žalobcami tiež by sa na tento hlas malo prihliadať, lebo oni nehlasovali rozdielne. Na str. 14 listiny prítomných medzi O. T. a žalobcami išlo o rozdielne hlasovanie a na tieto hlasy sa nemá prihliadať. Celkový súčet veľkosti duplicitných hlasov, na ktoré sa nemá prihliadať je teda 8,28999%. Predsedajúci zhromaždenia teda pochybil, pretože pri hlasovaniach z dôvodu duplicity neprihliadal na 9,4547%, t.j. o 1,1648% viac, než skutočne mal, pričom uvedené percento 1,1648% hlasu, na ktoré predsedajúci neprihliadal, malo byť v prospech skupiny vlastníkov poľovných pozemkov, hlasujúcich totožne so žalobcami. V prípade, keby nebol predsedajúci pochybil v otázke tejto duplicity, hlasovanie č. 4. by bolo úspešné a tiež by sa diametrálne odlišne vyvíjal aj ďalší priebeh zhromaždenia. Argumentovali aj ust. § 31 ods.3 Občianskeho zákonníka s dôrazom na to, že ak viacerí splnomocnenci jedného splnomocniteľa hlasovali na zhromaždení rovnako, na tieto hlasy je potrebné prihliadať. Ako dôvod neplatnosti žalobcovia uviedli aj okolnosti týkajúce sa miesta konania zhromaždenia, pretože je neprijateľné, aby sa konalo v Lučenci, teda v mieste, ktoré je vzdialené 200 km od miesta poľovného revíru, ktorého sa rozhodnutia týkajú. Niet pritom žiadneho vážneho dôvodu, prečo by sa zasadnutie najdôležitejšieho orgánu poľovného revíru malo konať nielen v územnom obvode iného okresu, ale

dokonca v územnom obvode iného kraja, než dotknutý poľovný revír. Toto všetko u žalobcov evokuje presvedčenie, že sa to dialo s úmyslom zneužiť plné moce na presadenie voľby poľovníckeho spolku Bamara, ktorému má byť postúpené užívanie poľovného revíru Brehov.

6. Súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia posúdil podľa § 324 ods.1, 2, § 325 ods.1, 2 písm. d/, § 328 ods.1, 2 veta prvá, § 329 ods.1, § 330 ods.2 CSP.

7. Konštatoval, že v predmetnej veci bol podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia po začatí konania. Splnenie aspoň jedného zo základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia musí súd primárne vyhodnotiť na základe podaného návrhu a to z rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa žalobcov odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená.

8. Súd sa oboznámil s podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a priloženými listinami, konštatoval, že predpokladom nariadenia neodkladných opatrení po začatí konania je osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená, t.j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy a preukázanie vzťahu navrhovaného neodkladného opatrenia k predmetu konania vo veci samej. Všetky tieto zákonné predpoklady musia pritom byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie. Z dočasného charakteru neodkladných opatrení, nariaďovaných počas konania vyplýva, že pred ich nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej, ale musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti, umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a musí byť zrejmé, že bez okamžitej, i keď dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu ohrozené. Súd musí tiež zvážiť, či v dôsledku neodkladného opatrenia sa nevytvorí nezvratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch medzi stranami sporu a či zásah do práv dotknutej strany je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov.

9. Neodkladné opatrenie podľa súdu je spravidla opodstatnené, ak žalobcovi hrozí vznik alebo rozšírenie škody alebo inej ujmy a dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov. V prejednávanej veci boli splnené všetky základné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, lebo žalobcovia osvedčili pravdepodobnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a osvedčili aj to, že hrozí nebezpečenstvo ujmy a že bez neodkladnej úpravy pomerov bude právo žalobcov ohrozené, prípadne že hrozí škoda na ich právach. Uložením požadovanej povinnosti v danom prípade možno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobcovia domáhajú. Neodkladným opatrením nebude vytvorený nenávratný stav a ani právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia žalovaných neprimeraným spôsobom nad nevyhnutný rozsah.

10. Súd poukázal aj na ust. § 2 písm .q/ zák. č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom uviedol, čo toto ustanovenie definuje ako výkon poľovníctva. V prípade, že žalovaný v 2.rade vykonáva právo poľovníctva výlučne na základe zmluvy o užívaní spoločného poľovného revíru uzatvorenej v zmysle § 13 ods.1 písm. b/ citovaného zákona, realizáciou tohto výkonu by mohlo dôjsť k nenapraviteľnej škode, preto je aj v záujme jej predídania dočasná úprava pomerov strán sporu. Na základe týchto skutočností, súd prvej inštancie dospel k záveru, že je tu potreba bezodkladnej úpravy pomerov sporových strán a neodkladné opatrenie tak ako žalobca žiadal aj nariadil. O trovách neodkladného opatrenia pritom súd prvej inštancie rozhodne až v rozhodnutí vo veci samej.

11. Proti uvedenému uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v 2. rade z dôvodov podľa ust. § 365 ods.1 písm. a/, d/, f/, g/ a h/ CSP. V prvom rade sa odvolanie týkalo pasívnej vecnej legitímácie označených žalovaných strán sporu. Vzhľadom k tomu, že uznesenia prijaté na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do spoločného poľovného revíru Brehov sú záväzné pre všetkých vlastníkov poľovných pozemkov v tomto poľovnom revíre a skutočnosť, že účastníkmi zhromaždenia boli zástupcovia fyzických a právnických osôb vymedzuje, že stranami tohto súdneho konania musia byť minimálne všetci vlastníci poľovných pozemkov, ktorí boli prítomní, či už osobne alebo v zastúpení na zhromaždení. Z ustanovení Zákona o poľovníctve, ale aj Občianskeho zákonníka je nepochybné, že sporovými stranami v takomto spore musia byť všetci tí, o ktorých právach sa má rozhodovať alebo tí, ktorí majú alebo môžu byť rozhodnutím dotknutí, t.j. všetci účastníci napádanej zmluvy. Zároveň namietal pasívnu legitímáciu subjektu označeného ako žalovaný v 1. rade Zhromaždenie vlastníkov poľovných

pozemkov začlenených do poľovného revíru Brehov, pretože tento subjekt nemá právnu subjektivitu a nie je nositeľom procesných práv.

12. Ďalej odvolateľ vytykal neprípustnosť žaloby pre vadný žalobný návrh, keď sa vo veci samej domáhajú žalobcovia určenia, že uznesenia Zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov sú neplatné. Takto formulovaný žalobný návrh je podľa § 137 písm. d/ CSP neprípustný. Napriek tomu, že to žalobcovia neuviedli, je nepochybné, že v tomto prípade ide o žalobu podľa § 137 písm. d/ CSP, t.j., aby sa rozhodlo o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Keďže požiadavka žalobcov nie je zákonná, pretože nevyplýva z osobitného predpisu, takáto žaloba je neprípustná. V tejto súvislosti poukázal na obdobné rozhodnutia všeobecných súdov Slovenskej republiky, ale aj na dôvodovú správu a komentár k Civilnému sporovému poriadku, a to § 137 písm. d/. Namietal tiež neurčitost' žalobného návrhu v znení, ako ho žalobcovia navrhli. Následne uviedol, že určovací žaloba je žalobou preventívnou, ktorú je možné aplikovať len v prípade, ak sa na jej základe relevantným spôsobom zmení postavenie žalobcov a zároveň zákon neposkytuje iné prostriedky ochrany práv žalobcov. V tomto prípade je však zjavné, že žalovaní nevyužili prvotný zákonný prostriedok ochrany svojich práv, ktorý právny poriadok pre tento prípad predpokladá, a to správnu žalobu podľa Správneho súdneho poriadku, ktorou by napadli evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru Brehov zo dňa 10.11.2017. Toto vylučuje existenciu naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti uznesení. Pozitívnym rozhodnutím o podanej civilnej žalobe by okresný súd de facto zasiahol do právomoci krajského súdu, ktorý je jediný a oprávnený riešiť spor tohto typu, avšak na základe podanej správnej žaloby.

13. V súvislosti so vznikom škody, ktorú uvádzajú žalobcovia vo svojom žalobnom návrhu žalovaný v 2. rade uviedol, že stranou sporu nie je Okresný úrad Trebišov, pozemkový a lesný odbor, ktorou stranou by v prípade správnej žaloby bol, napadnuté uznesenie mu nebolo doručované a nie je s ním zákonným spôsobom oznámený, nastal stav, kedy nie možné zabrániť škodám na zveroch, lesných porastoch a kultúrnych plodinách. Preto sa vyvstala otázka, kto bude niesť zodpovednosť za prípadné škody, ktoré vzniknú nastolením tohto stavu spôsobeného vydaním napadnutého neodkladného opatrenia.

14. Ďalej namietal odvolateľ nepreskúmateľnosť neodkladného opatrenia, resp. jeho dôvodnosť, pretože súd v napadnutom rozhodnutí neodôvodnil, ktoré konkrétne skutočnosti ho viedli k vydaniu neodkladného opatrenia a ktoré skutočnosti uvedené žalobcom odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov najmä, keď návrh na neodkladné opatrenie bol podaný ako súčasť žaloby, ktorá nemá oporu v zákone, či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobcovia domáhajú, a či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a na nevyhnutný rozsah. Vyjadril sa aj k niektorým skutkovým tvrdeniam žalobcov v 1. až 3. rade, a to neuznanie hlasov, resp. plnomocenstiev za obce. Vyslovil názor, že zvolávatelia oprávnene neuznali predmetné plné moce, nakoľko splnomocniteľ sa nepreukázal uznesením obecného zastupiteľstva ohľadne zastupovania obce na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov tak, ako to zákon vyžaduje, pretože sa jedná o nakladanie s majetkom obce. Na základe uvedeného žalovaný v 2. rade navrhol, aby odvolací súd vzhľadom k tomu, že na vydanie neodkladného opatrenia nie je zákonný naliehavý dôvod a vydaním tohto opatrenia boli povinné osoby obmedzené neprimeraným spôsobom a v nadmernom rozsahu, aby uznesenie v celom rozsahu zrušil a uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

15. K odvolaniu sa vyjadrili žalobcovia, ktorí uviedli, že sú toho názoru, že rozsiahla časť predmetného odvolania žalovaného v 2. rade je skôr vyjadrením sa k žalobe ako opravným prostriedkom voči uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia. V prvom rade návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeroval iba proti žalovanému v 2. rade, čiže v tomto konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je iba on pasívne vecne legitimovaný a otázka, kto má byť žalovaný okrem žalovaného v 2. rade, bude posudzovaná v konaní vo veci samej o určení neplatnosti uznesenia zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov. Tiež je irelevantná obrana žalovaného v 2. rade, keď sa domáha zrušenia uznesenia o nariadenie neodkladného opatrenia tým, že napáda správnosť znenia žalobného návrhu. Takáto argumentácia nemá oporu v žiadnom zákonnom ustanovení. I keď predmetom všetkých konaní, predchádzajúcich týmto rozhodnutiam boli stále ustanovenia Zákona o poľovníctve v znení neskorších predpisov, každá jedna prejednávaná vec je postavená na úplne inom skutkovom základe, ako je predmetný prípad (žalobcovia tým mali na mysli rozhodnutia všeobecných súdov Slovenskej republiky, na ktoré poukazoval žalovaný v 2. rade vo svojom odvolaní). Citácie uvádzané žalovaným

v 2. rade z týchto rozhodnutí považujú žalobcovia za vytrhnuté z kontextu, ktorými sa účelovo snaží navodiť dôkaznú situáciu v prospech neho. Pokiaľ žalovaný ako odvolateľ napáda žalobcov, že nevyužili prvotný zákonný prostriedok ochrany svojich práv, a to správnu žalobu, tak podľa žalobcov opäť len nepravdivo zavádza. Poukázali na ust. § 12 ods. 3 Zákona o poľovníctve, ale aj na ust. § 16 ods. 1, 2, 3 tohto zákona. V zákone sa totiž výslovne uvádza, ako sa má postupovať pri evidencii zmluvy a vzhľadom na platné aktuálne znenie, ak sú splnené všetky zákonné podmienky, okresný úrad musí bezodkladne evidovať zmluvu, čiže v tomto prípade neboli splnené podmienky k tomu, aby okresný úrad zmluvu nezaevidoval. Zo strany okresného úradu ako orgánu verejnej správy v tomto prípade teda nedošlo k porušeniu zákona, ale naopak, postup okresného úradu bol v súlade so zákonom. Napokon, Okresnému úradu Trebišov bolo doručené neodkladné opatrenie dňa 20.4.2018, tento úrad má vedomosti o celom prípade a vykonáva potrebné opatrenia, o ktorých sa môže informovať na úrade aj sám žalovaný v 2. rade. V celom rozsahu sa stotožnili s odôvodnením napadnutého uznesenia s tým, že dostatočným spôsobom osvedčili svoje práva, ale aj porušenie týchto práv. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutkový a právny stav veci a aj správne dospel k záveru, že bola splnená zákonná podmienka na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorou je naliehavosť úpravy pomerov daná záujmom, aby o spôsobe užívania poľovného revíru bolo rozhodnuté zákonným spôsobom. Kým sa tak nestane, okresný úrad poverí poľovnícku organizáciu vykonávaním ochrany poľovníctva a starostlivosti o zver v poľovnom revíri, to znamená, že nemôže vzniknúť stav, že poľovný revír Brehov ostane bez subjektu povereného výkonom práva poľovníctva. Tiež namietali tvrdenia odvolateľa ohľadne veľmi pravdepodobného vzniku škody v prípade vydania neodkladného opatrenia, lebo opak je pravdou, škoda by vznikla následne, ak by užívanie poľovného revíru bolo do právoplatného rozhodnutia veci ponechané žalovanému v 2. rade. V súdnej praxi je bežné, že ak sú dôvodné pochybnosti o legálnom priebehu zhromaždenia vlastníkov poľovných revírov, súd neodkladným opatrením zakáže subjektu užívanie poľovného revíru, kým sa právoplatne nerozhodne o meritórnej otázke platnosti uznesení zhromaždenia. Zabráni sa tak presadzovaniu výlučne vlastných záujmov žalovaného v 2. rade, ktoré nie sú v súlade so záujmami väčšiny vlastníkov poľovných pozemkov. Žiadna škoda nevznikne, nakoľko ochrana poľovníctva bude zabezpečená povereným subjektom, ktorého vyberie okresný úrad. Na záver uviedli, že všetky tvrdenia dostatočne preukázali, vzhľadom na postoj žalovaného v 2. rade zrejme bude potrebné vo veci vykonať rozsiahle dokazovanie, v dôsledku čoho sa môže samotné prejednanie veci natiahnuť na dlhšiu dobu a z toho dôvodu považujú za spravodlivé, aby na čas, kým sa nepotvrdí alebo nevyvráti zákonnosť v priebehu zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov, bolo zakázané užívanie poľovného revíru žalovaným v 2. rade formou neodkladného opatrenia. Z týchto dôvodov navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

16. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal vec na základe podaného odvolania, podľa § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku bez nariadenia pojednávania. Po skonštatovaní, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 2. rade je dôvodné.

17. Žalovaný v 2. rade použil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a/, d/, f/, g/ a h/ CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a/ CSP je naplnený vtedy, ak neboli splnené procesné podmienky, t.j. podmienky, za ktorých súd môže konať, čo zahŕňa i procesnú subjektivitu. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad. Prípustnosť odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 2 písm. g/ CSP je potrebné vnímať v spojitosti s ustanovením § 366 písm. d/ CSP. Ide o stav, kedy je možné doteraz zistený skutkový stav - skutkový základ doposiaľ neprávoplatného rozhodnutia čo najviac priblížiť ideálu spravodlivého rozhodnutia. S tým napokon súvisí aj nesprávne právne posúdenie, t.j. omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O mylnú aplikáciu práva ide vtedy,

ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad. Podľa § 366 písm. d/ CSP prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

18. Odvolacou námietskou okrem iných bolo, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné. Je potrebné uviesť, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj z rozhodnutí Ústavného SR totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktómosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006); právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov; ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (vid. IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07). Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietskami, argumentmi a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07. Odvolací súd dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie spĺňa kritériá pre odôvodnenie rozhodnutí podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP, a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľný napriek veľmi strohému a príliš všeobecnému uvedeniu úvah, ktoré viedli prvoinštančný súd k vyhoveniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

19. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP sú naplnené, pretože súd prvej inštancie na základe dostupných a vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, vec nesprávne právne posúdil, pretože síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad. To malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

20. Podľa § 324 ods. 1, 3 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

21. Podľa § 325 ods. 1 neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Podľa ods. 2 písm. d/ ustanovenia neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala, alebo aby niečo znášala.

22. V prvom rade odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že neodkladné opatrenie bolo navrhované spolu so žalobou vo veci samej, preto nemožno oddeľovať striktno subjekt, ktorého sa neodkladné opatrenie týka od ostatných žalovaných subjektov hlavne vtedy, ak je charakterom sporu vyžadovaná úplná vecná pasívna subjektivita všetkých, o ktorých právach a povinnostiach sa má rozhodnúť, prípadne, ktorých sa toto rozhodnutie dotkne. Je nepochybné, že žalovaný v 1. rade tak, ako bol žalobcami v žalobe označený, právnu subjektivitu nemá a je namieste ďalší zákonný procesný postup súdu prvej inštancie v tejto súvislosti.

23. Zo žalobcami predložených dôkazov vyplýva, že na č.l. 13 bolo predložené rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Michalovciach č.j. 2006/00130-Ga zo dňa 25.5.2006, podľa ktorého bol uznaný týmto úradom poľovný revír č. 15 Brehov zo súvislých poľovných pozemkov o celkovej výmere 3734,81 ha vo vlastníctve, užívaní a správe vlastníkov. Na č.l. 99 ako príloha odvolania žalovaného v 2.rade sa nachádza oznámenie o registrácii Okresného úradu Trebišov zo dňa 31.1.2017, podľa ktorého Poľovnícky spolok Bamara so sídlom v Brehove bol v zmysle § 33 ods. 1 zákona o poľovníctve zapísaný na centrálnom registra poľovníckych organizácií. Na č.l. 100 sa nachádza oznámenie Okresného úradu Trebišov zo dňa 10.11.2017 o zaevidovaní zmluvy o užívaní Poľovného revíru Brehov zo dňa 10.11.2017,

podľa § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

24. Z obsahu spisu nie je zrejmé, kto vykonával právo poľovníctva mimo času výkonu poľovníctva žalovaným v 2.rade od postúpenia užívania spoločného poľovného revíru Brehov Poľovníckemu spolku Bamara. Možno sa len domnievať, že to bol ten istý subjekt, pretože na č.l. 52 spisu sa nachádza ním podpísaná pozvánka na zhromaždenie vlastníkov spoločného poľovného revíru za účelom rozhodnutia o postúpení užívania poľovného revíru č. 15 v Brehove na deň 7.12.2016, t.j. pred zvolaním zhromaždenia vlastníkov verejnou vyhláškou zo dňa 9.10.2017 na deň 27.10.2017 (č.l. 50 spisu).

25. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel odvolací súd k záveru, že nie sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia a uvedeným neodkladným opatrením sa nedosiahne sledovaný cieľ a to je neodkladná úprava pomerov procesných strán. Odvolací súd je toho názoru, že zákazom výkonu práva poľovníctva žalovanému v 2.rade sa vytvorí stav, kedy nebude zabezpečená ani ochrana poľovníctva a starostlivosť o zver v zmysle § 24 ods. 1 a § 26 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a za tejto situácie by príslušný okresný úrad musel poveriť niektorú poľovnícku organizáciu vykonávaním ochrany poľovníctva a starostlivosti o zver (§ 13 ods. 5 citovaného zákona). V prípade nečinnosti alebo dlhšej nečinnosti tohto okresného úradu by zrejme bola nevyhnutná ďalšia dočasná úprava súdom v záujme zabezpečenia plnenia povinností vyššie uvedených.

26. Ako vyplynulo z obsahu spisu, došlo k uzavretiu nájomnej zmluvy medzi žalovanými v 2.rade a vlastníkami pozemkov tvoriacich poľovný revír a nájomná zmluva bola riadne okresným úradom zaevidovaná. Vlastníci poľovných pozemkov si tak splnili povinnosť vyplývajúcu zo zákona, uzavreli zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva v príslušnom poľovnom revíri so žalovaným v 2.rade, aj keď hlasovanie vo veci samej žalobcovia ako neplatné napádajú. Žalobcovia však nepredložili ani neoznačili žiaden dôkaz, že by konanie žalovaného v 2.rade nasvedčovalo tomu, že si svoje povinnosti z uzavretej zmluvy neplní alebo neplní dobre tak, že by bolo nevyhnutné výkon práva poľovníctva obmedziť alebo ho dočasne zveriť inému subjektu.

27. Sumarizujúc vyššie uvedené, v prejednávanej veci nie je osvedčená naliehavá potreba dočasne upraviť pomery uložením zákazu žalovanému v 2.rade vykonávať právo poľovníctva v predmetnom poľovnom revíri, pretože nariadenie takéhoto neodkladného opatrenia samo osebe neopravňuje žalobcov, prípadne iný subjekt vykonávať toto právo poľovníctva a jeho nariadením by sa vytvoril stav, kedy by hospodárenie v poľovnom revíre nebolo zabezpečené a bol odôvodnený postup podľa § 13 ods. 5 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve, pričom tento postup môže trvať aj skutočne dlhšie, čo nie je v záujme riadnej starostlivosti o zver.

28. Podstatnou je tá skutočnosť, že výkon práva poľovníctva je riadne zabezpečený žalovaným v 2.rade na základe nájomnej zmluvy a nariadenie neodkladného opatrenia by bolo namieste iba v prípade, že by výkon práva nebol vôbec zabezpečený, alebo by bol vykonávaný zjavne v rozpore so zákonom, čo však žalobcovia neosvedčili.

29. V súvislosti s namietaným nedostatkom právomoci Okresného súdu Trebišov s tým, že vec mala byť správne riešená v správnom súdnictve odvolací súd uvádza, že táto námietka žalovaného v 2.rade v súvislosti s rozhodovaním o neodkladnom opatrení nie je namieste. Vzhľadom na právomoc súdu rozhodovať neodkladným opatrením sa rozhoduje aj o dočasnej úprave výkonu práva poľovníctva v zmysle uzavretých zmlúv, ktoré nasledovali po žalobcami napádanom hlasovaní na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov. O takýto návrh na neodkladné opatrenie išlo aj v tomto prejednávanom spore.

30. Podľa 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a zamietol žalobcami žiadané neodkladné opatrenie, keďže nie sú splnené podmienky pre jeho nariadenie a nie je daná naliehavá potreba okamžitej úpravy práv strán sporu v tomto smere.

32. O trovách odvolacieho konania bude rozhodnuté v rozhodnutí vo veci samej, ktorým sa konanie končí.

33. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).